

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о војсци Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Споразума”;

Позивајући се на став XI 2. Закључака Конференције Савјета за имплементацију мира који се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи за тумачење Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора да би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са подставом (ц) овог става) и “друге мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир члан I.1. Устава Босне и Херцеговине којим се предвиђа да: “Република Босна и Херцеговина, чије је званично име од сада “Босна и Херцеговина”, наставља своје правно постојање према међународном праву као држава...”;

Имајући на уму члан I.3. Устава Босне и Херцеговине који предвиђа да “Босна и Херцеговина састоји се од два ентитета, Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске (у даљем

тексту “ентитети”)”.

Наглашавајући члан III.3.(б) Устава Босне и Херцеговине којим се предвиђа да ће “Ентитети и њихове ниже јединице у потпуности поштовати овај Устав, којим се стављају ван снаге одредбе закона Босне и Херцеговине те одредбе устава и закона ентитета које су у супротности с њим...”;

Наглашавајући даље Комунике Управног одбора Савјета за имплементацију мира од 28. марта 2003. године, у којем је Управни одбор, у вези са продајом оружја Ираку од стране Ваздухопловног завода “Орао”, “нагласио да је, с обзиром на питања систематске реформе и политичке одговорности, од кључне важности предузети одговарајуће мјере како би се спријечило да поново дође до такве ситуације.” и “да очекује пуну сарадњу свих мјеродавних органа власти у БиХ у смислу испуњавања обавеза које имају према Дејтонском-Паришком мировном споразуму и као органи земље чланице Уједињених нација. Управни одбор је такође нагласио потребу за реформом одбране у циљу рјешавања питања која су у супротности са Уставом БиХ и припреме БиХ за интеграцију у евроатлантске структуре.”

Узимајући у обзир, констатујући и имајући у виду горе наведено, Високи представник овим доноси:

ОДЛУКУ

Којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о војсци Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 31/96 и 46/01)

Горе наведени Закон ступа на снагу као закон Републике Српске у складу са чланом 3. истог, на привременој основи, док га не усвоји Народна скупштина Републике Српске у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и без одлагања ће бити објављена у “Службеном гласнику Републике Српске.”

Члан 1.

У члану 3., 156., 157. и 251. Закона о војсци Републике Српске ријеч “држава” у одговарајућим падежима се замјењује ријечима “Република Српска” у одговарајућим падежима.

Члан 2.

У члану 154. Закона о војсци Републике Српске, ријеч “држави-“ се брише, а ријеч “државе” се мијења ријечима “Републике Српске”.

Члан 3.

Овај Закон ступа на снагу одмах и без одлагања ће се објавити у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Сарајево, 2. април 2003. године

Педи Ешдаун

Високи представник